

مروری بر

سرمقاله‌های هفت سال گذشته

دریچه‌ای می‌نگریم» توسط دکتر سیدمحمد صدر و دومین سرمقاله تحت عنوان «ژنریک، انقلاب در داروسازی ایران» توسط دکتر فریدون سیامک‌نژاد به رشته تحریر درآمدند. سومین سرمقاله، «جوشش و کوشش پیام بهار» بود که توسط دکتر صدر کتابت شد و دکتر فرشاد روشن‌ضمیر در شماره ۴ مجله رازی، سرمقاله‌ای تحت عنوان «به کجا می‌رویم» را نوشت. در شماره پنج مجله، دکتر صدر با فرا رسیدن خرداد ماه، سرمقاله‌ای تحت عنوان «سوگنامه» را به خوانندگان رازی هدیه کردند. در شماره‌های ۶ و ۷ به ترتیب دکتر سیامک‌نژاد و دکتر منتصری سرمقاله‌هایی تحت عناوین «قاچاق دارو، آفت نظام داروئی» و «کفاف کی دهد» را از نظر شما گذراندند. در شماره ۸، در تکریم و بزرگداشت محمدبن زکریای رازی، سرمقاله‌ای تحت عنوان «رازی، افتخار و الگوی ما» توسط دکتر صدر نوشته شد، در نهمین

سرمقاله‌های نوشته شده در هشتاد و سه شماره پی در پی مجله رازی، دیدگاهها و نظریات و موضوعات مهم اجتماعی از نظر هیأت تحریریه مجله رازی بودند که بطور مستمر به خوانندگان گرامی مجله رازی تقدیم شدند. برای اینکه، بار دیگر، یک نظر کلی بر عناوین این سرمقاله‌ها داشته و بیاد آوریم که چه نوشتیم و چه خواندید و پیش خود ارزیابی کنیم که به کدام مطلب اشاره شده در این مدت، توجه شده و در جهت اصلاح و بهبود وضع آن قدمی برداشته شده است، توجه شما را به مروری بر عناوین این سرمقاله‌ها جلب می‌نماییم و از شما درخواست می‌کنیم که نظر خودتان را در مورد سرمقاله‌های نوشته شده و سرمقاله‌هایی که در آینده باید نوشته شوند برای ما ارسال و راهنمایی بفرمائید که بهتر است عناوین سرمقاله‌های بعدی در چه زمینه‌هایی باشند. اولین شماره مجله رازی در بهمن ماه ۶۸ با سرمقاله‌ای تحت عنوان «از چه

شماره مجله، دکتر سیامک نژاد، درباره «رسالت داروساز در داروخانه‌ها» سخن گفت و در شماره ۱۰، مدیر مسئول مجله، انجمن‌های تخصصی را زیر ذره‌بین گذاشت. در شماره ۱۱، دکتر منتصری به موضوع مهم «رقابت» در دنیای داروسازی اشاره کردند و بالاخره در آخرین شماره سال اول مجله یعنی در شماره ۱۲، با نوشته شدن سرمقاله‌ای تحت عنوان «راه‌گریز» توسط دکتر آذرنوش، «روشهای کاستن هزینه‌های ارزی فزاینده دارو»، بررسی شد و باین ترتیب سالی بگذشت و سالی دیگر با سرمقاله خواندنی تحت عنوان «بهمن، ماه پیروزی عشق» آغاز گردید و در شماره ۱۴ مجله دکتر روشن ضمیر دست بپلم شده و سرمقاله جالبی تحت عنوان «بیاره توشه برداریم» را نوشت. در شماره ۱۵، دکتر سیامک نژاد با شنیدن صدای پای بهار، بهاری شده و سرمقاله «صدای پای بهار» را برشته تحریر در آورد. در شماره ۱۶ دکتر منتصری «الگوی مصرف دارو» را بررسی کرد و در خرداد ماه ۱۳۷۰، دکتر صدر، سرمقاله مفصل تحت عنوان «خرداد خونین» را برشته تحریر در آورد. در شماره‌های ۱۸ و ۱۹ به ترتیب دکتر روشن ضمیر و دکتر سیامک نژاد، سرمقاله‌هایی تحت عناوین «مراکز اطلاعات داروئی، ضرورت یا تقنن» و «نگاهی به قیمت دارو در ایران» را تقدیم شما خوانندگان عزیز نمودند. در شماره ۲۰، دکتر صدر مجدداً درباره رازی، سرمقاله‌ای تحت عنوان «رازی، معلمی دیگر» و در شماره ۲۱، دکتر منتصری سرمقاله‌ای با عنوان «یک ضرورت» را نوشتند و توجه مسئولین را به بعضی از ضرورتها در زمینه داروسازی کشور جلب نمودند. دکتر

روشن ضمیر در شماره ۲۲، سرمقاله خوب «سی زیف در داروخانه» را نگاشتند و در شماره‌های ۲۳ و ۲۴ دکتر صدر و دکتر منتصری به ترتیب، سرمقاله‌های «ژنریک در روند تکامل» و «امکان بالقوه» را به تحریر در آورند و بدین گونه سال دوم فعالیت رازی نیز پایان رسید و با رسیدن بهمن ۱۳۷۰، رازی پا به سه سالگی گذاشت و دکتر صدر طی سرمقاله «انقلاب الهی» به نکته‌های جالبی درباره انقلاب اسلامی اشاره کردند و در شماره ۲۶، دکتر سیامک نژاد، «شلیک از نزدیک» را نوشته و در شماره ۲۷، دکتر صدر «با شما خویان» را به شما تقدیم نمودند. دکتر منتصری در شماره ۲۸ نشریه، در سرمقاله‌ای تحت عنوان «داروخانه در آینده» آینده داروخانه را تصویر نمودند. دکتر سرکنندی با نوشتن سرمقاله‌ای تحت عنوان «یاد دوست» در شماره ۲۹ به جمع سرمقاله نویس‌های رازی پیوستند و در شماره ۳۰، سردبیر مجله، نقش داروخانه در چرخه دارو را از نظر شما گذراندند و سپس دکتر روشن ضمیر، با ضمیر روشن خود، نگاهی به وضع دانشگاهها و وضع بازار کار گروه پزشکی انداخته و سرمقاله‌ای تحت عنوان «دیدن با چهار چشم - داوری با یک چشم» را نوشت. در شماره ۳۱، دکتر صدر، «طب روحانی از دیدگاه رازی» را به مناسبت روز داروسازی قلم زد. در شماره‌های ۳۳ و ۳۴، دکتر سیامک نژاد و دکتر ثمینی به ترتیب سرمقاله‌هایی تحت عنوان «گذری بر بسته‌بندی دارو در ایران» و «بیائید واقعیت‌ها را بپذیریم» را نوشتند و به پذیرفته نشدن بعضی از واقعیت‌ها در جامعه پزشکی اشاره کردند. در شماره ۳۵، دکتر پوستی سرمقاله تحت عنوان «نگاهی به آنتی‌بیوتیک

درمانی» را نوشت و در پایان سال سوم، مدیر مسئول مجله با نوشتن سرمقاله «اهداف انقلاب و کنترل نرخ رشد جمعیت» سال سوم را بپایان رسانید و مجدداً با آغاز سال چهارم، سرمقاله «انقلاب امیدبخش» را نوشت. در شماره ۲۸، دکتر روشن ضمیر «خانه دوست کجاست» را نگاشت و با رسیدن بهار سال ۷۲، دکتر صدر سرمقاله‌ای تحت عنوان «بهار طبیعت - بهار عمر» را تقدیم شما کرد. در شماره ۴۰، دکتر سیامک‌نژاد درباره «تولید ملی» با شما صحبت کرد و در شماره ۴۱، با فرا رسیدن خرداد ۷۲، دکتر صدر «شعر بلند امامت» و در شماره ۴۲ «بیمه درمانی فراگیر» را نوشت و بدنبالش، دکتر روشن ضمیر در سرمقاله‌ای، خط پایان را آغازگر گرفتاریها قلمداد کرد. در شماره ۴۴، دکتر صدر با نوشتن «رازی، بهترین انتخاب» ارادت قلبی خود به رازی را به کمال رسانید و در شماره ۴۵، «تأملی بر دوره‌های بازآموزی» به قلم دکتر روشن ضمیر نقش بست. در شماره ۴۶ در سرمقاله‌ای از دکتر ثمینی تحت عنوان «ابتدا و انتها» از اثر داروها در ابتدا و انتهای سن انسان در قالب سرمقاله سخن گفته شد و در شماره‌های ۴۷ و ۴۸، دکتر سرکندی و دکتر پوستی، به ترتیب با نوشتن دو سرمقاله تحت عنوان «مشکلات دانشجویان داروسازی» و «یاس و امید در بیماران قلبی عروقی» سال چهارم را پشت سر گذاشتند.

با آغاز پنجمین سال تولد رازی، دکتر صدر سرمقاله «انقلاب در ارزشها» را نوشت و بدنبالش دکتر سرکندی به «ضرورت بازنگری بر سیستم آموزش داروسازی» تأکید نمود. در شماره ۵۱، بمناسبت فروردین ۷۳، دکتر صدر

«فصل تحول» را نگاشت و پس از او، دکتر روشن ضمیر با نوشتن سرمقاله «یک از هزاران» به درد دل‌های شنیدنی پرداخت. در شماره خرداد ۷۳، دکتر صدر سرمقاله «خرداد ماه امام» و بدنبالش «جمعیت و توسعه» را نوشت. با فرا رسیدن مرداد ۷۳، در حالیکه رازی تازه پنج ساله شده و جان می‌گرفت، امکان ناپذیر بودن ادامه تأمین هزینه انتشار رازی از بودجه یک درصد ژنریک اعلام گردید و دکتر صدر بادل‌سوخته، دست بقلم شده و سرمقاله «از دل بر دل» را برشته تحریر درآورد و بدنبال آن بمناسبت سالروز تولد دانشمند بزرگ محمدمین زکریای رازی، سرمقاله «الحاوی، عظیم‌ترین اثر پزشکی رازی» نقش بست. در شماره ۵۷، دکتر پوستی با نوشتن سرمقاله «مژده‌ای برای مبتلایان به میگرن» از به بازار آمدن سوماتریپتان خبر داد و در شماره ۵۸ دکتر واصفی، با نوشتن «ضرورتی دیگر - بازنگری یک ضرورت» در رابطه با سرمقاله شماره ۲۱ (یک ضرورت) دست بقلم شد و در شماره ۵۹ دکتر صدر با قوت قلب گرفتن از طریق حمایت شما عزیزان، سرمقاله «میمانیم، چون شما خواسته‌اید» را نوشت. در شماره ۶۰، دکتر حسینی، به جمع نویسندگان سرمقاله‌های رازی پیوسته و «ارتقاء کمی و کیفی ارائه خدمات درمانی» را در آخرین شماره سال پنجم به رشته تحریر درآورد.

آغاز شش سالگی رازی با سرمقاله دکتر صدر تحت عنوان «مردم و انقلاب اسلامی» شروع شد و در شماره ۶۲، ایشان به «بازآموزی از راه دور» اشاره داشتند و مجدداً با رسیدن بهار دل‌انگیز، به نوشتن سرمقاله «بهار، فصل آفرینش» پرداختند. در شماره ۶۴ دکتر سرکندی

سرمقاله «ژن یا جین. مسئله اینست» را نوشت و در آن پایان یافتن هرج و مرج در بکار بردن اصطلاحات علمی را آرزو نمود و با فرا رسیدن خرداد ۷۴، دکتر صدر سرمقاله «خرداد، ماه محزون» را نگاشته و سالگرد رحلت رهبر کبیر انقلاب را تسلیت گفت. در شماره ۶۶، دکتر روشن ضمیر، خبر از «خاموشی بلبلان» داد و در شماره ۶۷، مجدداً دکتر سرکندی دست بپلم شده و «آنچه نادیدنی است آن بینی» را نوشت. با فرارسیدن شهریور ۷۴، دکتر صدر بیاد رازی «رازی، اولین شارح بیماریهای آبله و سرخک» را نوشت و در شماره ۶۹ درباره «مشکل اصلی دارو کجاست» کندوکاو نمود. در شماره ۷۰ دکتر سرکندی «طرحی نو» انداخت و در شماره ۷۱، دکتر محلاتی درباره «پول کمی را که در اختیار داریم صرف چه کنیم» اشارت کرد و بدین ترتیب به پایان شش سالگی رازی رسیدیم که دکتر سیامک نژاد سرمقاله‌ای تحت عنوان «ضرورتها رخ می‌نماید» را نوشت. در آغاز هفت سالگی رازی دکتر صدر «معجزه الهی» را کتابت کرد و بدنبالش دکتر ثمینی، سرمقاله‌ای تحت عنوان «بلای باورهای غلط» را نوشت و به بعضی از باورهای غلط اجتماع اشارتی داشت. در شماره ۷۵، با فرا رسیدن فروردین ۷۵، دکتر صدر مجدداً در باب بهار سرمقاله «نسیم بهار، نوید زندگی» را نگاشت و در شماره ۷۶ دکتر سیامک نژاد سعی کرد که به سؤال مهم «کیفیت یا کمیت؟» پاسخ دهد و با رسیدن خرداد ۷۵ دکتر صدر سرمقاله «لبخند به مردم» را نوشت. در شماره ۷۸ دکتر ثمینی درباره «خود درمانی و فرهنگ مصرف دارو» بحث نمود و در شماره ۷۹، دکتر پوستی، به «اعتیاد به دخانیات» اشارت

داشت. در شماره هشتاد مجله، سرمقاله‌ای تحت عنوان «روش‌های درمانی رازی» توسط دکتر صدر نوشته شد. در شماره‌های ۸۱، ۸۲، نیز به ترتیب سرمقاله‌های تحت عناوین «واقعیت‌ها، نیازها و پیشنهاداتی برای وضعیت دارو تا سال ۱۴۰۰ هجری شمسی» توسط دکتر محلاتی و «کلید فتح آینده» توسط دکتر روشن ضمیر نوشته شد و در آن خبر از وزیدن طوفان سهمگین در دنیای داروسازی داده و جوانان را به کوشش در علم و تحقیق و به پرواز و اوج‌گیری فراخواندند و بالاخره در شماره ۸۳ دکتر حسینی آخرین سرمقاله سال هفتم تلاش رازی را تحت عنوان «آیا توان حل کردن مشکلات خود را داریم» نوشتند و وضع آلودگی هوای تهران را زیر ذره‌بین گذاشتند و برای اصلاح این رهنمودهایی ارائه کردند و بدین ترتیب هفت سال تلاش بی‌امان به پایان رسید و در آستانه هشت سالگی رازی قرار گرفته‌ایم.

با این مرور فهرست گونه از سرمقاله‌های نوشته شده از بدو تولد رازی تا به امروز، ملاحظه می‌کنید که مجموعاً تقریباً در ۳۰۰ صفحه و در ۸۳ سرمقاله، تا حد امکان از هر دری سخن گفته شده است و با توجه به احترامی که گردانندگان رازی به عقیده خوانندگان خود می‌گذارند، علاقه‌مند هستند که نظرات آنها را درباره سرمقاله‌های نوشته شده و نیز درباره سرمقاله‌هایی که در آینده نوشته خواهند شد، داشته باشند تا با جمع‌بندی این نکته‌نظرها، قدمهای بعدی بیشتر در جهت خواسته‌های شما عزیزان برداشته شود تا شما خوانندگان عزیز از رازی راضی باشید.

دکتر مرتضی ثمینی